

Det er jo klart; at den ældre Sundhedsvedtægt udløber den 1ste April 1863, naar en saadan Begjæring er fremkommen, og hvad der da kan blive sat istedet, beroer selsølgelig ifølge Lovens øvrige Indhold paa en Overenskomst mellem Kommunen og Justitsministeren. Jeg troer derfor egentlig ikke, at der kan være nogen Vanskelighed ved Endringsforslaget i den Stikelse, det foreligger. At der iøvrigt fra min Side ikke kunde være Noget tilhinder for at forandre det derhen, at der af vedkommende Kommune paa den Maade, som den ærede Minister antydede, blev givet en Tilfjendbegivelse om, at den ikke længere vilde have Sundhedsvedtægten gjældende, er en Selvfølge, ligesom jeg ogsaa har antydet, at Fristen burde forlænges; men disse Forandringer ville kunne stee til tredie Behandling. Jeg maa fremdeles holde paa vort Endringsforslag i Sammenligning med det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) stillede, da jeg troer, at der derved vil kunne spares overordentlig meget Arbeide.

Dan: Det Endringsforslag, der er opført under Nr. 1 til § 2, og som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), finder jeg at være fuldkommen korrekt og svarende til de Forhold og Forudsætninger, som man her har at holde sig til; thi naar en Vedtægt er kommen tilstede derved, at Ministeren og en Kommune have indgaaet en Overenskomst, saa finder jeg, at en saadan Vedtægt ikke kan modtage nogen Forlængelse eller Forandring, uden at den samme Gjenfidsighed finder Steb. Jeg finder mig imidlertid foranlediget til i Anledning af denne Sag at gjøre en lille Bemærkning. Jeg vil nemlig tillade mig at opfaaste det Spørgsmaal, hvorvidt det kan antages, at der ved Siden af denne Bei kan gives nogen anden Bei at give Sundhedsvedtægter paa; om f. Ex. dersom Overøvrigheden eller Amtsrådet i et Amt fandt, at man i en eller flere Kommuner ikke var gaaet vidt nok, og derfor paa en Maade vilde supplere de bestaaende Vedtægter og i den Anledning enten for en eller flere Kommuner eller for hele Amtet udarbejde et Udkast til videre gaaende Bestemmelser, og disse Bestem-

melser bleve indsendte til Ministeriet, og Ministeriet fandt sig foranlediget til at billige disse Bestemmelser, og Amtet derefter vilde gjøre dem gjældende mod een eller flere Kommuner — om, spørger jeg, da saadanne Forskrifter kunde antages at kunne have en tvingende Gylbighed mod een eller flere af de paagjældende Kommuner? Det kan maaskee synes, som om dette Spørgsmaal er noget overflødigt, eller rettere sagt at Besvarelsen maatte kunne siges at falde af sig selv; men jeg tillader mig dog at stille Spørgsmaalet, forbi jeg ibetmindste har eet Exempel fra det praktiske Liv, hvori der har været en Meningsforfjællighed i den Henseende tilstede, og jeg troer bedst at komme paa det Aene hermed, hvis den ærede Minister vilde udtale sig herom:

Liebe: Det forekommer mig, at der under Forhandlingerne her idag om dette Lovforslag, ligesom da ogsaa under den foregaaende Behandling, har været nogen Uklarhed med Hensyn til det rette Forhold imellem Kommunalbestyrelserne paa den ene Side og Justitsministeriet paa den anden Side, saavel efter Loven af 12te Januar 1858, som ogsaa efter det nu foreliggende Lovudkast. Jeg kan ikke troe, at der til nogen Tid, altsaa heller ikke efter Loven af 12te Januar 1858, er tillagt Justitsministeren med Hensyn til Sundhedsvedtægterne en saadan Myndighed ligeoverfor Kommunerne, at Ministeren kunde paatvinge Kommunerne Noget. Den høitærede Justitsminister har ogsaa idag udtalt sig i modsat Retning, og selve Loven, som vi jo fornemmelig maae see hen til, synes mig at være afgjørende for, at Ministeren aldrig har havt en saadan Myndighed, være sig enten ved Vedtægternes Tilblivelse, eller naar der senere blev Spørgsmaal om at faae dem forandrede eller give et Tillæg dertil. Det hedder jo i § 1 af den citerede Lov, efterat der først er talt om, hvorledes Sundhedsvedtægternes almindelige Tilblivelse skulde ordnes: „Vedtægterne indsendes derefter til Stadfæstelse af Justitsministeren. Finder denne i de indsendte Vedtægter nogen utilraadelig eller lovstridig Bestemmelse, saa tilbagefender han dem til vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneforstanderskab til ny